

ఎదురు తిరిగితే . . .

—అల్లం రాజయ్య

(గత సంచిక తరువాయి)

4

పడుమటికెల్లిఅంగిన పొద్దు కద్దంగ నాసలు మీనపెట్టి కడిసెయి నడుం మీనేనుకొని ఈ కొసనుంచి ఆ కొసదాక పారసూసిండు కొండడు. తంగెను సెట్టు లేకు మొట్టు, నడుమ నల్ల రేను సెట్టు భూమి కన్పించకుంట పెరిగున్నయ్. సెలుక మజ్జెల్లుంచి ఒర్రో¹ కోసింది. అసలది సెలక² అటాన్కి ఈల్లేదు. పిల్ల ఆడివనాలె.

“రేవుకు దేవాలె గాని భూమికి పేదెక్కడిది? కోమటోన్ని పేదనరాదట— భూమిని బక్కదనరాదట... ఎండకాలమంత మొట్టు మోరల్లు తవ్వి, సెట్టు కొట్టేసి, తూరువుకెల్లి ఏదెనిమిది బంటాల మట్టి అక్కడ్డంగ² పోసి తెట్టెగడితె అయిపాయె. రాయిరప్ప లేరి ఇయ్యేట్కింత పెనల్లో, నూలో అలుకుత³— మాగిం⁴ బాయి పొక్క బడుత⁵—పండక పోద్దా— సూత్ర అదురట్టం—ఆని భూమిల ఈని భూమిల రెక్కలిరుసుకుంచె ఇచ్చేది సరిగ్గియ్యరు—అడిగితే నాన బెడతరు. ఖరాఖండి⁶ సేత్రె దేని మీన బెట్టో తంతరు పంచాతంటరు. దండుగ⁷ లంటరు. మనుసుల్ని నమ్మే బదులు దున్నపోతుల నమ్మాలెవఁ....

మల్ల దోరోరు మతికచ్చిండు⁸ ఆ సౌదరోని కుంటకింద పొలమ్మిన కండ్లల్ల అత్తులేసుకొని పసి పోరగాండ్ల సాదినట్టు సా త్రె....నాత్రిగూడ లేపి

1. నీటిప్రవాహంవల్ల భూమిలో ఏర్పడ్డ కోత
- 1a. మెట్ట
2. వాగుకు అడ్డంగా
3. విత్తుతాను
4. మామ మాసంలో
5. త్రవ్వతాను
6. ఖచ్చితం
7. జుల్మానా (fine)
8. గుర్తుకు వచ్చారు.

చ్చిండు. అఖరుకతై ఏందో సేసిన్నని బిచ్చమెగబెట్టిండు— శలీరమంత అగ్గై మండి అమంట ఈమంట కచ్చులానికెదురు తిరుగుతై ఈ పంతో పలుగ్గొట్టిండు... దీనమ్మ— పెద్దమ్మ వూనినట్టు శలీరం ఊగింది... ఆని పాలేరోడు కొంగల పోశకు లేకుంటె పెయ్యంత¹⁰ పికులగొట్టి దొపతి బట్టలిడిసిన కీసకున్న సంపి భీమన్న రకతం తాగినట్టు తాగి— “బరోబల”ని మాదిగిండ్ల సుట్టు నల్లెటోన్నీ.... అయినా అడు లేసినేల్ల మంచిది. పోనియ్యి లంజకొడుకులు ఈకాన్నుంచి నాకాళ్ళ జోలెందుకు?

కొంరని ఇసారం సెలక దిక్కు పడ్డది.

“ఈ వరం పోగు దుంతె నరారి పంతులుగాడేమన్న అడ్డు వుల్లెత్తడా” కొంరని గుండె ఒత్తిపట్టిన బండోలె నదిరిపోయింది.... సెలక మజ్జెలున్న నల్లరేను సెట్టు కింద కూకన్నడు. సానసేపు పత్రాయించుకొని¹¹ లేసి నిల బడ్డడు. “పంతులుకేమన్న ఇత్తెఊకోడా! ఏమి తడూ? తను మొన్నటి దండుక్కె గొడ్డనమ్మిండు. ఇగ అమ్మటానికి గుడుక¹² ఏం మిగులలే. మల్లి సేతుల ముంగటి కడాలున్నయి. అబ్బో! దానికి గొడ్డనమ్మిన కుమ్మరాం¹³ మండినట్టు కుత కుత మంటుంది. అదో తీరుమనిషి! అందరివవుతు¹⁴ అంగి తిర్గుంటుంది. ఇప్పటికే గిట్టున్నది. అంగి తిరుగుతై గుర్రమెక్కరు?... పెండ్లాన్ని ఇంట్లకు తోలు మనరు?...దానికేం తెలుసు...కీట్టయ్యచ్చిన ముప్పయన్నయిగద- పంతులు గాడింటడో? ఇనడో?” ఇట్ట ఇసారించుకుంట పంతులు పల్లె సేరుకున్నడు...

ఇంటి ముంగట కూరుకుతన్న¹⁵ సుంకరి నర్సిమ్మడు కొంరన్నిసూసి “ఏందిర కొంర? ఏడికచ్చినవ్?” మందలిచ్చిండు.

“సీయక్క! ఈల్ల కెంతమదము? ఈల్లెపంతులయినట్టు” — మనుసుల. “దొరకాడి కేరనర్సన్న ...” పైకి మర్యాద కన్పించేటట్టుగ అన్నడు కొంరడు.

“దొర అలిట్ట¹⁶ తీస్కుంటండు...” నర్సిమ్మడు.

9. వీపంతా 10. శరీరం 11. విచారించుకొని 12. కూడా 13. కుమ్మరి వామి 14. వలె 15. కునికిపాట్లు పడుతున్న 16. అంసట

కొండపాటకుల్ల¹⁷ నుంచి లోపడికి తొంగి నూసిండు. నరారి పంతులు తట్టుకుర్చిల ఒరిగి కూకొని ఎడుమసేత్తోటి మీసం దిద్దుకుంట ఏపసెట్టు మీనికి నూత్తుండు ... కర్చి ముంగట బల్లమీద బంగారువేము కండ్లద్దాలు-దాని కానించి సిమ్మంమాతి పొన్నుకర్ర..

“అట్టిగెనె కూకున్నడు గదె?” కొండపాటకుల్ల అడిగింది.

“గదె...నే ననేదేందనుకున్నావ్? అలిట్ట తీసుకుంటండు . అయినా పంతులుతోటి అంత ఏగిర్తం¹⁸ పనేందో?” నర్చిమ్మడు మంగటికి వాలిన మీసాల నందుల్నించి పేకనగ నవ్విండు. భూమి లేనోడు పంతులు దగ్గరికెండు కొత్తదని సమజయ్యెట్టు¹⁹

“ఏమిలేదరా?...” కొండపాటకుల్ల అడిగింది.

“నల్లకచ్చి ముంత దాసినట్టుంది నీ ఎవారం. . నాతోని సెప్పరాదు. . నేను దొంగు సెప్పతె అదో తీరుగుంటది...” నర్చిమ్మడు.

నిచ్చమే ననిపిచ్చింది కొండపాటకుల్లకి... గుడి సెట్టుకింద సెలుక గురించి సెప్ప తచ్చిండు.

అంత ఇన్నంక మొల్లున నవ్విండు.

“గండ్రేమి పంతులదిరా! రెక్కలకట్టము తప్పరకుతం కలి కలి సేసు కున్నా దాంట్ల ఇతరాలు మర్చినట్టుయితే²⁰ నేను సెప్పతెగ్గోసుకంట” నర్చి మ్మడు నిక్కచ్చిగా సెప్పిండు.

అయిన కొండపాటకుల్లకి ఆశపోలే. నువ్వయితె కాసంత నేనచ్చిన్నని సెప్ప పోరాదుర?” కొండపాటకుల్ల అడిగింది.

“నాకే మిత్రవు?” నర్చిమ్మడు లేసి నిలబడుకుంట అన్నడు

“నేను సారసిన-సెప్పత” కొండపాటకుల్ల అడిగింది

“నీ ఇంట్ల కోడిపెట్టున్నదట? అదిగుడుక ఇయ్యాలె...” నర్చిమ్మడు.

కొంఠడు అయిట్టంగనే తలూపిండు.

నర్సిమ్మడు పాటకులు తీసుకొని లోపలికి బోయిండు. పంతులు కేమి సెప్పిందో కొంఠనికనబడలే... కాసేపటికి తిరిగవ్విండు.

“దంఱాలు బాంచెన్...” నెత్తికి సుట్టుకున్న తుండుగుడ్డ తీసి ముఖం కాద రెండు సేతులతోటి పెట్టుకొని అంగి మొక్కిండు.

నరారి మీసాలు దిద్దుకుంటనె “ఏందిర బొత్తకొంఠ... లంజకొడుక మొన్ననేనురాండే పంచాతి తెంపుకున్నవట? బలువచ్చింది.”

“నీ బాంచెన్... నీ కాలు మొకుత.. నేను కుప్పేసుకోలే-” అనిగి నట్టన్నడు మీదికి- లోపల కుతకుత మంటంది .

“సంగతేంది?.. ఆని దిక్కు సూడకుంటనే సాలసేపటికి...

“గదే బాంచెన్... గుడి మెట్టుకింద బాడువ...” నసిగిండు. కనుబొమలు మద్దిసి ఇసారింది-

“ఎంతిత్తవో సెప్పు...” కంఠంలో కాతిన్యం.

“నీ బాంచెన్... సుకలేవదై కార్ణము కనిపిత్తది..” దీనంగ మల్లో సారి దండం బెట్టి అన్నడు.

“ఈడికెండుకచ్చిన్వ? నర్సిమ్మ! ఈన్ని మెదలుబట్టి..” సగంల ఆపి పాటకులకెల్లి ఏలుపెట్టి సూపిండు.

కొంఠని రకతం ఏడెక్కుతంది.. మెదల్ పట్టిసూకుతవరా! ఊరును గొట్టి ఇద్దరు పెండ్లాల్ని సేసుకొని, ఒకదాన్ని పట్టుంఱించిండు- అది కిరాయికి కొట్టిచ్చుకుంటంది- ఈని తాతసొమ్ము తింటన్నగదా? ఈడు మెదలు బట్టి దొబ్బుడుమరి?...

“నీ బాంచెన్... గట్టంచెట్ట..” మల్ల నటన మొదలుపెట్టిండు.

“మాద్రూపాలు... పట్టుకచ్చి మాట్లాడు..” నిక్కచ్చిగా- అనిమొకం తిప్పుకున్నడు,

కొంఠని మనుసు దిమ్మెర పోయింది. అయిన ధైర్యం తెచ్చుకొని
 "నీ బాంచెన్... దెబ్బయిత్ర... ఏదో నూసుకోవాలె... నీకాలు మొకుత"
 గద్దెకు మొక్కిండు.

సానసేపు నరహరి మాట్లాడలే.

"అవలెల్లుండి తెచ్చిచ్చి దున్నుకో.... నీకెంద్రా కొడుకులు?" నరారి.

"ముగ్గురు బాంచెన్... అంతాతుక్కే..." నరారి మాట సమజ్ సేసు
 కొని అన్నడు కొంఠడు.

'అయితే ఓ పదిరోజులు కద్దెలుకొట్టిపో..." నరారి.

ఈయన సొమ్ము తింటున్నట్లు- దెబ్బయి రూపాలియ్యాలె- ఎట్టికి కద్దెలు
 గొట్టాలె: లోపల, "నర బాంచెన్..." పైకి.

కడుపుల ఆకలి కరకరలాడతం పరంబోతు కోసరము- పొద్దుగూకె
 దనుక పొయ్యిల సెక్కలు నరికిండు కొంఠడు-

ఎండకాలము గడిసిపోయేటాల్లకు పోరగాండ్లు, పెండ్లాం, తను కలిసి
 సెలకల తింగెడు సెట్లు కొట్టి, మొట్టుతవ్వి, రాలేరి బంటూల తిసి ఒర్రెకులడ్డం
 దట్టేసి దానోక్క భూమి అకారం కలిగిచ్చిండు సెలక ఆకారానికచ్చింది.
 రకుతం సెలకంత నింపుతె..

5

బ్లూరుగాగు నుంచి మంచిసీల్ల కడువ మోస్కచ్చి నిట్టాడుకాద
 దించింది మల్లి...

"అవ్వ... ఓ అవ్వ బువ్వే! నిన్నగుడుక ఉపాసమే ఉందితివి. బొత్త
 సూదవ్వ... ఎదుమదిక్కు కడుపుల నొత్తంది..." సిన్న కొడుకు బానడు

ఏడుసుకుంటు మల్లి ముంగటికచ్చి ఈడ్చుకపోతన్న కడుపును చూచివుండు ఆకిట్ట నిలుసున్న రాజిగాడు దుర్గి ఆకలి సూపులు సూత్తరు.

మల్లి కడుపుల దేవినట్లయింది.. సుమ్మర్లు సుడుతంది మనుసు. కండ్ల నుంచి నీళ్ళు సతుక్కు పోయిన²¹ సెంపలమీన్నుంచి కారినయ్. ఖానన్ని ఎద కదుముకున్నది...

గుడిసెలకు ఖార సూసింది. రెండుమూడు కాలికుండలు, గడుక²²పోసు కునేకుండ- మసి బట్టిన ఇంక రెండుమూడు సిన్న కుండలు కనిపించినయి..!

కట్టకాలములో గొడ్డుపాలు పిండిపోసేది.. దానికి గొడ్డు మతికచ్చింది. కాని అది గుడుక అమ్మిండు... గొడ్డు తోటట్టుగ తొంట తొంరని కొడుకు లింగడు కర్రెలింగడు మతికచ్చరు.

"అగ్నేనగార్ల మూడుగిద్దెల ఆడ్లు నలువైరూపాలు దండుగ బెట్టిచ్చరు" అనుకున్నది.

"అల్లకడుపుల గాలకొడుకో; ఆల్లిండ్లు కూంగదరో కొడుకా..." ఏడ్చుకుంటు పేరు పేరున తిట్టది.

అంతట్టకే ఓ కర్రెకోడిపిల్ల గుడిసెలకు సొచ్చి పొయ్యిని తవ్వడం మొదలు పెట్టింది. ఆ కోడిపిల్ల తొంబెకొంరని కొడుకుది.

"ఉస్సో... నీ దినాలుగాను, నిన్నైత్తుకపోసు, ఇంకేమిమిగిలిందని అచ్చినవ్-నీ యల్లుగాల-నీ ఇంట్ల పిలువ పిల్లలేకుంట-మే అన మేక లేకుంట నాసిడమైపోను..." అక్కుసంత కోడిపిల్ల మీన బెట్టితిట్టంగ అటుకెల్లి నీల్ల కడువెత్తుకొనిపోతన్న లింగం పెండ్లముపోసి ఈ మాటలిన్నది. కోడిపిల్లను తరుముకుంట ఈవలకచ్చిన మల్లిని సూసింది.

"లంబెలు కోడిపిల్లను సూసినా, మనుసుల సూసినా కండ్లల్ల కారము పోసుకుంటరు-తీట లమిడిబు²³" ముఖం చిట్టిచ్చి కాలు నిలేసి నిలుసుండి అని "తూ... లంబెకాన..." కాండ్రకిచ్చి ఊంచి గుడిసెకెల్లి నడిసింది.

అసలే మండిపోతన్న మల్లికి ఆ మాటలు అగ్గిమీనగుగ్గిల మునునయ్...
రెచ్చిపోయింది. మూన్నెల్లగ దిగమింగు కుంటన్న దాని సౌద బయటపడ్డది.

సేతులార్చుకుంట బూతులు తిట్టుకుంట ఆకిలి²⁴ కొనదనుకచ్చింది.
“తీటలంజె! నిన్నెవడు పిలిసిందె! కయ్యంబెట్టుకుంటవె? తూలంజె! బరిత
గించినలంజె, బట్టలంజె...” మల్లి.

పోసి జెప్పజెప్ప²⁵ గుడిసెం నీల్లకడువ దించి ఈతలకచ్చింది.
ఏమన్నవె... నేను బట్టలంజెన? బద్దాషిలంజె! తీటలేసి...” దాని ఆకిట్టకచ్చి
కయ్యానికి కాలుదువ్వెంది.

దీ, అంటే దీ ఆనుకున్నరు... ఇర్తి పెట్టుకొని నెత్తిమీనికి పొద్దపెదనుక
తిట్టుకున్నరు. మన్నుపోసుకున్నరు. గూడానికి గూడెం జగడంకాడికి సేరు
కున్నరు. ముక్కు మీన ఏలేసుకొని అమ్మలక్కలు సోదెం సూత్రంబె మరింత
రెచ్చిపోయి పోసి, మల్లి తిట్టుకున్నరు అన్నమాటనకుంట తిట్టుకొని, తిట్టుకొని
ఇద్దరు అలిసిపోయిరు).

నివరికి ఎంటికలు బట్టి పూ... మీనదంతె గూదదిగలె లంజెకాన!
ఏమనుకున్నవో? పోసి మల్లి దగ్గరికచ్చింది...

“ఏది తన్నె-తంతావే..” మల్లిపోసి ముంగటితెల్లింది.

పోసి పోశమ్మ పూనినవవుతుగనే మల్లి ఎంటికలందుకొని ఇగ్గి²⁶ ఒక్క
తన్ను తన్నింది... మల్లి ఈడల పోసికంటె పెద్ద.. ముగ్గురు పోరగండ్లు...
దానికితోడుగ బువ్వలేకపోవుటం, కింద కూలబడిపోయింది... పోసికి అయినా
కొపం తగ్గలే.. ఎంటి కలందుకొని గొరగొర ఈడ్సింది. మోకాల్లు గీరుక
పోయినయ్.. రకుతం కారుతున్నది...

రాజిగాడు ఇదంత సూసేటాల్లకు ఉగ్రమచ్చింది. సిన్నరాయందుకున్నడు.
ఈడ్సి పోసి తలకాయ గ్గాట్టిండు. నౌసలు పలిగి రక్షం సిమ్ముకచ్చింది.

గప్పుడు గూడెపోల్లు కదిలిరు) ఇటుకొంత మంది అటుకొంత మంది సేరి
ఇడిపిచ్చిరు).

సేంద్రనుంచి అలిసిపోయి ఇంటికచ్చిన కొంఠనికి ఈ కొట్లాటను సూసె టాల్లకు మతిపోయింది. ఎటుతోసక వల్లిని రెట్టబట్టుకొని గొరగొర గుడిసెల కీడ్చుకపోయి కుదేసి రెండు తన్నులు తన్నిండు. మల్లి ఏడుసెటానికి గుడుక ఓపికలేక మూల్గుతంది. ఆదెనుక ఆనికండల్ల గబగుబ సీక్లచ్చినయ్ ...

మాపటికి కులపోల్లంత పెద్దమ్మ గుడికాడ కుప్పయిరూ. పంచాతి జరిగింది. మాదుగులంతా "దెస్సె అంటె, దెస్సె" అని... తప్పంత దెబ్బలు బద్ద మల్లిదే సేసిరూ. దానికి దండుగ యాభై రూపాలు. ఆ రూపాలు పట్టుకపోయి లక్కెపురం తాల్లల్ల పోద్దాడు²⁷ కల్లుతాగాతె.. ఇది పెద్దమనుసులు న్నియం సేసిరూ.

పంచాత్ జరిగే టప్పుడు మూలకు గద్దెమీన ఓకాలు మలుసుకొని మోకాలు మీన గద్దవ ఆనిచ్చుకొని పుల్లతో దుబ్బల పిచ్చిగీతలు గీసుకుంట కూకున్నడు కొండడు

తీరుపు ఇన్న మోతె²⁸ దిగ్గునలేసి నిలబడ్డడు. ఆనికల్లు సంతనిప్పల తీరుగ మెత్తన్నయ్. మోకాల్ల దనుక రెట్టలు²⁹ గల కొండడు రెండు గజాలమీన ఉత్తున్న కొండడు- కారునలుపు శరీరం గల్లకొండడు-తేసినిలబడితె- ఎందరికీ భయం పుట్టుకచ్చింది. కొండడు నిలువెల్ల వనికీపోతన్నడు.

లేసి పెద్దమ్మగుడి ముంగటి షట్టి ఓస్కాసి సేతులపట్టి నెత్తిమీదికెత్తు కొని. "పెద్దమ్మ సాచ్చిగ చెప్పతన్న. నేను ఇప్పుడు ఈ దండుగ నాపానా బోయినా కట్టనురూ." మట్టి కింత పారబోసిండు.

మాదిగ్గోల్ల కలకలం. "కొండడు వమాబం సేసే." పెద్దిగాడు మెల్లెగ అన్నడు. "ఆగ్గిసీల్లు బండు."

"అది నాకు తెలుసురా. కుక్క బెదిరిచ్చి నెప్పెత్తుక పోయిందట. ఆగ్గిసీల్లు బండుతయర. బండుసేసుకోరీ. కులంలనుంచి పీకేయరీ. మురిగిపోయిన గొడ్లనుతని, సచ్చిన గొడ్ల ఊక్లెత్తి ఈద్యేసి కాపోల్లయి, పెక్కోల్లయి, దొరోల్లయి ఎందరియేంది? సంబండ్ వర్షాని³⁰ కాట్ల మొక్కు

కుంట కుక్క బతుకు బతుకనుర - ఈ కాన్నుంచి అట్ట బతుకనుర నాకియ్యోటి నుంచి కులంలేదు మాట మాటకు బెదిరిచ్చే ఈ కుల్లిపోయిన ఈ కులం నాకనలే అద్దు. . మీరుగీ కులానికేన బెదిరిచ్చేదిది. . గంటేగద. ఇంకేంసేసుకుంటరో సేసుకొండి. ఓ కులపెద్దల్లా! మీ కందరికి నాదందాలు. .', సేతులు తోడిచ్చి "ఈ నరుకం నుంచి బయటికెల్లిపోత. . మీక్కన్నించకుంట పోత. . మీరంత ఈ కులం మజ్జెన్నే ఈ సచ్చిన బక్కగొద్ద మజ్జెన్నే. ఈ గవుల కొద్దె మాంసము మజ్జెన్నే - పీతిరిగద్దల మజ్జెన్నే సుఖంగ బతుకురి. . ఎల్లకాలము సేమంగ బతుకురి. . దొరారు సెర్మము ఒలుసేసినా బాంచెన్ బాంచెనను కుంట బతుకురి, నర్నయ్య, పోళాలు, కట్టయ్య చెప్పులు వట్టి ఈవులు సిట్టకొట్టికా ఇక్కన్నే బతుకురి. ఇట్టనేబతుకురి 'మల్లికెల్లి దిరిగిండు.' మల్లిరాయె ఎల్లిపోదాం. ఈళ్లే గూడాన్ని గుత్తగొన్నరు. ఈ కులాన్ని ఈల్ల తాతలముత్తాల కాన్నుంచి ఈల్లె గుత్తగొన్నరు. ఈ కుల్లిపోయిన పురుగులబద్ధ కులము, గూడెం మనకద్దు" మల్లిని రెట్ట పట్టుకొని గుడిసెల కిగ్గకపోయిండు.

మాదిగోల్లంత అంతసేపటి కాన్నుంచి భీరిపోయిరు. కొందరుపోయినక "బలుపు" అని ఒకడు- "కాపురం" అని ఇంకొకడు . . 'కులంలనుంచి తీసేయంది కలువది' అని ఇంకొకడు . . "దక్కలోల్లండ్ల³¹ కలుత్తదని" ఇంకొకడు నానారకాబుగ ఎవరిట్ట మచ్చినట్టుగ అల్లు కొంరన్ని తిట్టిరు.

"ఎవని ఖర్మము అడేగుడుత్తడు. ." మీదికని. పెద్దిగాడు కొందరు పోతే ఎదురుండదని లోపల సంబరసదుకుంట లేసిపోయిండు.

గూడానికి అని మాటలు మొత్తంమీన కొరుకుడుపడలే. . .

కొందరు తెల్లారి గుడిసెచ్చుకొని. బోడిబొక్క పోతుల బండిమీన పెట్టుకొని, మగ్గురి పోరగాండ్ల పెండ్లాముతోటట్టుగ గుడిమెట్టుకింది పరంపోగు సెలుకలకు తరిలిపోయిండు.

"గు. . మీన తన్ని ఎవరో ఆయిత భూమి గుంజుకుంటరు. ." మాది గోల్లంత అనుకున్నరు. .

సెలుక మూలకు కొండ గుడిసేసుకున్నడు.

* * * *

“లింగా!” పుట్ట గడ్డమీన నిలుసుండి ఎనకకు సూడకుంటనె పిలిసిండు పెద్దార వెంకటరెడ్డి.

“ఏందురి బాంచెన్...?” కంచె సూపితన్న కంచెకావలి లింగడు పక్క గోలుగ నిలుసున్నడు.

“బాత్తకొండ మాదిగిండ్లల నుంచి ఎల్లిపోయిండట కదర-?” బట్టతం మీన ఎండ సురుక్కు మంటే సేతపుసుక్కొంట అన్నడు.

“బాసురి బాంచెన్. రకుతమురి. రకుతం బాంచెన్” అడు అడివికెల్ల సూసుకుంట అన్నడు.

దొరోది కి మాటలు సమజ్ గాలే-

“రకుత మేంది బంచెత్...” అడుగు ముంగటికేసి సేతులున్న పొమ్మ కద్దెను గాలిం అడిప్పుకుంట...

“గడేసురి...నెత్తురు.. అనాడు మీ కెదురుగచ్చిండా.. నిన్నకులపోల్ల మీనికి మర్రబడదా? అదంత నెత్తురు బలిమికాకుంటేంది బాంచెన్..?” లింగడు.

“దురైరి, లంజకొడుక! ఊకుండు.” ఓ దిక్కుబట్ట తలమీన ఎండ ఇటు ఎదురుగచ్చిండని కసిరిండు.

లింగని ముఖం సమురు లేని దీపమాలె ముడుసుకున్నది. ఇగ అడు పెమవు ఇప్పలే..

కాసేపయినక ‘మరైతె ఎటుపోయిండాడు?’ మూలమలుపు తిరిగినక దొర మల్లఅడిగిండు గ్యాపుకమచ్చి.

“గీన్నే బాంచెన్. పంతులోరు పరంపోగు చూయిచ్చిరు: గుడిసేసు కున్నడు.” అడివికెల్ల ఏలుపెట్టి చూయించిండు.

“ఇన్ని రోజులు నాకు సెప్పలే-మనకంచె బందుకు³² గుడిసేసుకొని

ఎవ్వారం సేత్రంబె సూసుకుంటు ఈకన్నవః పోదాం పా! తోలు ఒలుత్రః మీసం
మీన సెయ్యేసి అడుగేసిండు.

“అడివిల ఏమున్నది బాంచెన్ అది ఆనికి దేవుడిచ్చిన శిష్య ఆరుగాలము
కట్ట బద్దా ఇత్తుపందదు. బలుపంగుతది.” సిన్నంగ నవ్విండు లింగడు,

దొరోరు సానసేపటిదనుక మాట్లాడకుంట గునాయించుకున్నరు ఇగ
ఇంటికి బోయెదనుక ఎవ్వలతోటి మాట్లాడలె.

తెల్లారి మాదుగులందరిని పిలిపిచ్చిండు.

“పెద్దిగ!.. నిన్న లింగడు సెప్పుకచ్చిండు: కొండడు మాదిగిండ్లల్ల
నుంచి ఎల్లిపోయిండట నిజమేన?” పెద్దిగానికెల్లి సూసుకుంట.

“బానురి.” సేతుల పిసుక్కుంట అన్నడు పెద్దిగాడు.

“జెట్టమ్మ ఈశ్లెనుంచి ఎల్లిపోయింది. సరెగాని పెద్దులు నా కాని మీన్నే
కోపంగని మీ మీనెక్కడిదిర? మంగటి నుంచి సీరటి బిచ్చంపెడ..” ముసి
ముసి నవ్వుకుంట అన్నడు.

ముంగట్కి పెడతనన్న బిచ్చానికి మాదుగులంత తబ్బిబ్బయి పోయిరు
దొరోరు సాచ్చాత్తుగ మాట్లెకిట్టడు సెప్పిన దానకర్నుని వపుతుగ, సింది
మాదిగి సాయి మల్లడేసిన సచ్చరి సంద్రునిగ కనిపించిండు.

“సి బాంచెన్.. గరిబోల్ల కడుపుల మీన కొడితె మీకేమత్తది? పుర్ర
సేయి³³ దులుపాలె బాంచెన్.. మీ ఆసొంటి పెద్దలోకులు లేకుంటె మాసొంటి
గరిబోల్లెట్ట బతుకుతారు? బాంచెన్..” ఇట్లపొగిడిరు.

దొరోరు కొందన్ని ఇట్టమచ్చినట్టు తిట్టిండు. అచెనక సెప్పుకుంటనె ఇట్ట
కెల్లిపోయిండు.

మాదిగోల్లంత సంబరంతోటి గూడానికి మరలిరు..

“గొప్పొల్ల బుద్ధులు గుడుక గొప్పగుంటయిరు.. కొంచెగాని³⁴
ఏగిరితం. ³⁵” పెద్దిగాడు ఈసిపోయిన పేలుక గుండుకు సుట్టుకుంట అన్నడు.

అందరు "నిచ్చమే" నన్నట్టుగ తలచాపిరు.

6

రెండేండ్లు గడిసిపోయినయే.

ఈ రెండేండ్లల్ల ఈ దేశంల గరీబోల్లు ఎన్ని తీర్ల కడుపు తిప్పల్లు పడు తన్నరో? ఉన్నోల్ల కాలకింద గడ్డిపూల వవుతుగ³⁶ నలిగిపోయిన మానాలు, నల్ల సిమలవవుతుగ నలిగిపోతున్న పాణాలెన్నో? తరతరాలుగ కూడు కోసరం తమ్ముకొని సచ్చినోళ్లు, గుల్లకోసరం, రాజ్యాలకోసరం కొట్టుక సచ్చినోల్లు ఎంత మందో? సచ్చినోల్లమీన కథలు రాసిరు. కావ్యాలు రాసిరు.... బిరుదులు తీసుకు న్నరు... రాజిగారి కాలుగోరి సింగరం వర్షించి గండపెండేరాలు తీసుకున్నరు. రాజిగారు సిలుకకు రోగమతే కవులు ఏడిసిర్రు... కాని పేవోల్ల బతుకుల గురించి పట్టిచ్చుకున్నోడు లేడు.... పట్టు పరువుల మీన పండుకొని టూగుటు య్యాలల్ల పూగిపోక సెక్కలేసుకొని పల్లెలపారే ఆగునుమాసి ఆహార అన్నారు....

ఇట్ట రాసుకుంట పోతందె దీన్ని ఆంతలేదు.... కథకంచికి తీర్లయా త్రలకు పోతది... నేను ఆల్లల్లకే పోత....

కొంరని బతుకు గుడుకసాన మారిపోయిది.... రకుతాన్ని, మాంసాన్ని మన్నులో కలిపిండు.... కని ఆనికి దొరికింది కడుపుమంట- దరిద్రం.... అట్లయిన ఆనికొద్లల్ల బతుకు కోసరము పోరాడాలె అన్న ఆశ మాత్రం దీప మోలె ఎలుగుతనే ఉన్నది.

మల్లి ముఖంల మాత్రము కొట్లాడి కొట్లాడి అలసిపోయిన నీడ కన్నిత్రది. దానిముఖంల ఎన్నికట్టలు బద్దదో? అన్ని ముడుత లేర్పర్దయి. రాజిగాడు కొంరని చేతి కందిండు.

“వనమిడిసిన కోతి ఊరిడిసిన మనిసి ఒక్కదే” అన్న దొరోళ్ళు, వనమిడిసిన కోతి మనుసుల్లకచ్చి నరకం సూత్రది. కాని కులమిడిసిన కొందరు వనం బడితె సర్గంకన్నద్దది.

దొరల లెఖ్కా³⁷ జంతువులు బాదపెట్టలే... సగం సగం కొరుక్కొనినే దొరోరికంటె ఒక్కసారె గొంతుక కొరికే పెద్దపులే నయం... అందుకో సరమే జంతువుల కంటె వ్రామైనోల్లు దొరలు,

మాదుగులంత కొందరి తిక్క కుదురుద్దనుకున్నరు. కాని మాదిగోల్లి తిక్కే కుదురలే కులంలేకుంటు ఆదెట్ట బతుకుతున్నడొ గూడానికి సమజ్ గాలె. “దుట్టున్సి జాసి దేవుడుగుడుక దూరముంటుడు - మనమాలెక్కా” అనుకున్నరు గొడ్డును కోస్తునేకాడ

కొందరు సెలకల రాయిరప్పలేకుంటు జేసి అంపులు మిట్టలు సమానం సేసిండు దచ్చినం దిక్కు బాయి తోడిండు.

మాగి కాలంల మూడెకురాలి మక్క తొన్న పెట్టిండు, ఆని కట్టము కొద్ది కర్రలు మొట్టకు మొట్టూరి ఝాడిచ్చి కర్రకు రెండు కంతులు పెట్టినయ్ కనుక పెనం వవుతగ పెరడి ఊగుతంది.

విగిలి వారుశంది.³⁸ గుట్టసుట్టురుత నాత్రేసిన మనసు³⁹ పంజరాన్ని నరకటానికి భూరుపునుంచి సూరుని కాంతి కత్తులు కటారు లిసురుకుంటు, బాణాలు కొట్టుకుంటు బండిగీరె వవుతుగ దూసుకవత్తంది.

కొందరు మోట కొడుతండు దున్నపోతుల ఆదిలించుకుంటు. రాజిగాడు నీల్లు కడ తండు. మల్లి కుండలు కడుక్కుంటుంది.

“అబ్బ! ఇయ్యేడు నా కట్టము భూదేవర సూసింది-నెనరు⁴⁰ పుట్టింది. ఈయేటి పంట రెండుపుట్టయలే పోతుల నమ్మి కోల్లాగెల తీసుకోవాలె- గుడిసె గట్టిగ సేసుకొని గూనేసు కోవాలె.” కొంఁని మనుసుల ఆలోచనలు ఈ తీరుగ నడుతున్నయి.

మోటగీరె “క్లిరు క్లిరు” మని రాగం తీత్రంది. అడివిం సీతువ పలుకుతాంది, మల్లి కసికెతోటి గుడిసెకాడ గటుక్కుండ గీకుతుంది. మోటబొక్కెన జల జల సీల్లుపోతన్న సప్పుడు. ఇవ్వటిని సూసెటాల్లకు కొంరడు తనకు తాను మరిచిపోయి కూనిరాగ మందుకున్నడు.

“వాడ కదిలిందిరా! జంబాయిరే!

బెజ్జువాడ కదిలిందిరా జంబాయిరే!”

“మామఁ అంత మంచేనాయె.” దోరోరి పాలేడు అంకడు ఎద్ద మోప టూనికచ్చి కొంరని బాయికాడి కచ్చిండు.

కొంరడు పాటను జల్లి ఆపిండు. అంకని కెల్లి సూసిండు, కొంరని మనుసుల ఇప్పుడు ఈసు⁴¹, పగలకు తావులేదు.

“మంచేనోరా అల్లుడా! గూడమంత బాగున్నర?” కొంరడు.

“అఁ గూడెం సంగతి సీకు తెలువద? మావఁ!” పెదవి ఇరుసుకుంట అన్నడు అంకడు.

కొంరడు కాసంతసేపు మాట్లాడలే. అతెనుక దండెడ ఇగ్గుకుంట⁴² “ఏదోర అల్లుడా! దోరల కిందనుంచి బయటికత్తెనే బతుకురా-” కొంరనిమాట నీల్లసప్పుల్ల కలసిపోయింది.

అంకడు పెరటి కెల్లి సూసిండు. కండ్లు చిరుతలు కమ్మినయ్. “భూదేశర నిన్ను ఇయ్యేడు ఎత్తుకున్నది. మావఁ. మనిషిని నమ్ముతె సెప్పు⁴³దెబ్బలు. అంగుతె⁴⁴ఎక్కుతడు-కూకుంటె తొక్కుతడు నిలబడితె మొక్కుతడు. ఏం మనుసులో ఏమొ!” అంకడు పండ్లపుల్ల ఇసిరేసి మొఖం కడుక్కోను దోని⁴⁵ కాడికి నడిసిండు.

“అవ్వల్లగ⁴⁶ సెప్పినవోరాఅల్లుడా!” గట్టిగ నవ్వుకుంట అన్నడు అని ఛాతి ఎగిరెగిరి పడ్డది.

41 ఈర్షన 42 మోటలాడు లాగుతూ 43 చెప్పు 44 వంగుతె 45 నీటిప్రవాహం కోసం ఉన్న ఏర్పాటు (ఉదా: తాటి దోని) 46 చాలా బాగా

“ఈ సంగతి యిన్నవారే?— మావారి (మాదిగి) కొండన్ని కచ్చులం దోరగీలె⁴⁷ పద్దండుకు ఆరుగట్టరిగెదనుక కొట్టిండు దొర. ఆని శరీరమంత రకుతంతోని గూడెల కొన్నె అడిగే దిక్కులేదు. పదిరోజుల కిందట దొరోం⁴⁸ కొదారికాడికి పైడిగానికి నద్ది కొంటబోయిన పైడిగాని పెండ్లాం రాయబోసిని బలిమిటికి⁴⁹ కప్పీరింట్లకు ఈడిసి సెడగొట్టిండు దొర. పొద్దుగాల్నె అది బాయిలో పడి చచ్చింది. గూడెం అంతా గుబ గుబ లాడదది. అయినా ఎవలూ బయట పడలే. ఏదో.... అంతా....!”

కొండడు యింటున్నడు.

మల్లి నీల్లకడవ పట్టుకొని మోటకాడికచ్చి అంకని సూసింది. “అంకన్న బాగున్నవ?” అడిగింది పేషగ.

“బాగనే ఉన్ననత్తి” నీల్లు వుక్కిలించి ఉంచి అన్నడు.

అమాట ఈమాట మాట్లాడి అంకడు ఎడ్లకాడికి పోయిండు... కొండని పెరడి సంగతి పాలేరోల్లందరికి సెప్పిండు సంబర బడుకుంట. . గూని సమ్మనికి కడుపుబ్బింది...

వరి బంతి కొట్టంగ దొరోరి సెవులేసిండు... దొరోరు ఉలిక్కిపడి మల్ల అడిగిండు— బంతికాడ చి. దొరనుం⁵⁰ అదేకాల్లమిన కంచె కాడిచ్చిండు దూరంగ నిలుసుండి కొండని పెరచ్చుసూసిండు... కండ్లల్ల అగ్గి ఇరిసి నట్టయింది. . ఎదమ మీసం మీన సెయ్యేసిండు.. ఎనుకకు మురి ఇంటి కచ్చిండు.

మూడు రోజుల దనుక బొద్దాటి కల్లు సయిసారము లేకుంటయిపోయింది.

“లంజెకొడుకు— పంతులు నరారి గాడెంత పన్నేసిండు?” పొగాకు నుట్ట తాక్కుంట నరారి పంతులును పెండ్లమాలు తిట్టిండు.

అయిన! తొప్ప దొరకలె- నమజ్ గాలె. నరారి పంతులుకు దొరోరికి ఒకల కాలె సెప్ప ఒకలకు పడదు... పరంబోకులకాడ పండాతచ్చింది.. బాగా ఇసారిచ్చుకున్నడు.

47 కాడిపైకి లేచునట్లు బండిపడుట 48 దొరవారి 49 బలవంతాన
50 చిన్న దొరను ఉంచి 51 రుచి

అర్జునునికి కిట్టమూర్తి గాపుకు అచ్చినట్టు నర్సిమ్మ రెడ్డిబావ గాపుకమచ్చిండు.
 “దీనితల్లె.... ఇన్ని రోజులు బావ ఉన్నాడనుకోలే- “పొన్నుకర్ర ఊపుకుంట
 అనుకున్నాడు.

సాకలి రాయనర్సన్ని జూరుగు⁵² పిలిపిచ్చిండు.

“పిలిపిచ్చిరట? బాంచెన్...” దండం బెట్టిండు దూరంగ అంగి-

“ఇగో- ఊరికి బోవాలె.... సిన్నకచ్చులం గట్టు....” హుకుం
 జూరీవేసిండు.

“సీ బాంచెన్ దొర! మా ఆగి ఆపతి⁵³ పడ్డంది- ఇంట్ల నేను తప్ప
 మొగోల్లు లేదు. మంత్రసాని ముసల్లాన్ని తీస్క-రావాలె బాంచెన్.... నీకాల్
 మొకుత బాంచెన్...” భయపడుకుంట బతిలాడిండు.

“మాదర్ సోత్⁵⁴...బదువ లంజకొడక నాకె పయినం బడితె అంకలు^{54a}
 సెప్పతవ? ఇయ్యల్ల పెండ్లం నీల్లాడ్తది. రేపు అవ్వ సత్తది....” పొన్ను
 కర్రగాలిల ఊపిండు.

రాయనర్సడు గుడ్ల నీల్లు గుడ్లల్ల కుక్కు-కున్నడు. బండికట్టి ఒరు
 గుడు మెల్లాలు పెట్టిండు.... ఎడ్లకు గజ్జె పేరేసిండు. దొర బండిలో
 కూకొని ఆరుగట్టె గాలిల “చెల్” మనిపిచ్చిండు. బండికదిలింది.

బండిగీరెలు గిరగిరమని రాయనర్సని గుండెమీన తిర్గిన్నడు. బువ్వ
 తినకుంటనె రాయనర్సడు బండి ముంగిట ఉరుకు తండు.

బండి ఉరుకుతంది. బలిసిన కోల్లాగెలు, దొరొది ముల్లు కట్టె ముడ్డి
 మీనదిగుశంతు రేసానికచ్చి⁵⁵ ఉరుకుతన్నయి....

“ఇంట్ల ఆగి మూలుగుతంది కావచ్చు- పోరగండ్లు సుట్టూరుత సేరు
 కొని ఏడుత్తరు⁵⁶ కావచ్చు. ముసలి అవ్వ దగ్గుకుంట మంచము కాడపుసుకు
 తంది కావచ్చు... ఆగి...ఆగి....నొప్పలతోడి మలుకలుతిర్గి పోతన్న ఆగి....

52 అర్రెంటుగ 53 పురిటి నొప్పులు 54 (తిట్టు మాట) 54a. 55 సాకులు
 56 కోపానికి వచ్చి

“ఏదికి పోతన్నవ్...” అని “దొర జరూరగ పిలిపి తండుపల్లె మీనికి పోయ త్త
‘జెప్పనరా! నీ బాంచెన్.... నేను బతుకుతనో బతకనో? మూడు కాన్సులకు
గుడుక ఇంత గనం నొప్పులురాలే” “గట్టనెకె కడుపుల దేవినట్టయితది” అని
ఏడుస్తుంది “ఓరి నర్సవ్వా! జెప్పనరారా!” ముసల్లి “అగి..అగి..” రాయనర్నడు
ఉరుకుతండు. అని మనుసుల గుడుక ఆలోచనలు ఉరుకుతన్నయ్. గజ్జె
పేరుమోత- బండిగీరెల సప్పడు- ఇన్పించుడులేదు. కని ఆనికి ఆగిమూలుగు
మాత్రం ఇనబడ్డంది.

దొరోరు కయలకోడె ముడ్డిపిన ముల్లుగట్టె గట్టిగ కుచ్చిండు. కయలి
కోడె ఆ కోపముల రాయనర్నన్ని గూటింది. రాయనర్నడు బొక్కబొర్ల
పడ్డడు... కోల్లాగె తొక్కింది. సదురుకునేటాల్లకే ఎడుమసేయి బండిగీరె
కింద నలిగింది....

గప్పడె ఊల్లెకిఆగికిపిందం సచ్చి ఎదురుతిరిగింది.... దిక్కులేక....
మూలిగి మూలిగి అగి మూలుగుడు అగిపోయింది. పోరగాండ్లు ముసల్లిఘెల్లు
మన్నరు.

దొరోరు ఎనుకకు సూసిండ్రు. మతిపోయింది.... రకుతం బట్టలల్లి
ఉన్న నర్సిగాన్ని బండిమీనేసుకొని బండెక్కిండు...

బావోరి ఊరు సేరుకున్నడు.

బావ లక్కారెడ్డి ఎంకటరెడ్డి పొయెతాల్లకు పరేషాన్⁵⁶ల పట్టెమంచ
మీన పడుకున్నడు.

“ఏంబావ! ఎప్పుడురాక?” నర్సిమ్మరెడ్డి.

“ఇప్పుడె వత్తున్నానోయ్- అన్నీ అపకకునాలే” ఎంకటరెడ్డి.

“శకునాల సంగ తటుంచు తవరువీల్లగానేల్ల ఇంత జరూరుగ సుక్క
తెగి పడ్డట్టచ్చిరే?” లక్కారెడ్డి

“ఏమిలేదు బావ!” ఎంకటరెడ్డి మంచమీనకూకుంది.

“వెప్పబావా” లక్కారెడ్డి ఇప్పసార అందిచ్చుకుంటు.

“బాపూ... ” పదారేల్ల పడుసుపిల్ల ఆడికచ్చింది....

ఎంకటరెడ్డి పెదువులు తడిసేసుకున్నడు పడుసుపిల్ల ననుకట్టు తెల్లి సూసుకుంటు- ఇప్పసార గొంతుల మండుతంది... లక్కారెడ్డి ఎంకటరెడ్డిని సూసిండు

‘ముసలోడైనా పాడుబుద్ధి పోనిచ్చుకోతే’ లోపల. “కృష్ణ! లోపట్కిపోవే...” మీదికన్నడు లక్కారెడ్డి.

కనుబొమ్మలు ముడుసుకొని వెనుకకుదిరిగింది... ఎంకటరెడ్డి ఆపిల్ల ఎనుక పొడుగుబిజడ- లయగ కదుల్తన్న పి...లు సూత్తుండు....

“చెప్పవోయ్...” విసుగ్గ అన్నడు లక్కారెడ్డి.

“ఆ...ఆన్నట్లు- ఏమిలేదులే- మాడిగో డొకడు ఎదురుదిరిగిండు నా కంచె దాపుల పెరడు చేస్తున్నడు.” ఎంకటరెడ్డి.

“సేసుకుంటే నీ కొంపేం మునిగిందోయ్-” లక్కారెడ్డి

“అదిగాదోయ్ బావా! ఆది వనలుకు మర్రింది. ఆరెకరాలు- పరంపోగే ననుకో- నా కంచె నంబరు కిందున్నది....” ఎంకటరెడ్డి.

“అదా కత-? నరారి మొఖాన ఏమన్న పారేయకపోయినవ.” లక్కారెడ్డి పావుపీనపావు ఇప్పసారా ఎక్కిత్తుండు.

“కృష్ణా!.... అమ్మను నల్ల? పంపుమను.... పోరడేడబోయిండు?” ఇంట్లకుకేసేసిండు....

పోరడు నల్ల పట్టుచ్చి మంచం కాడిబల్లమీన పెట్టి పోయిండు. ఇద్దరు తింటున్నారు....

“పారేత్తననుకో... ఆపారేసేదేదో? నువ్వు పారేత్తే మంచిగుంటవని. ఆనికనాకు...” మజ్జెలోనే ఆపి నల్ల నోట్లీసుకున్నడు.

సరే! సూత్రాముగవి.... ఇప్పుడునేను బడేపరిషాన్ల ఉన్ననోయ్-ఎలుకం పెల్లి రామిరెడ్డిగాడు ఆడ్డం తగిలిండు. సడుగుగుత్త పట్టినసంగతి నీ కెరుకె గద? సడుగు మీరుపతోటల్నుంచిపోతందని కాసంతఅంకరతిప్పిఆని సేండ్ల నుంచి ఏపిచ్చిన... ఆడుపోయి హైకోర్టు నుంచి స్టే పట్టుకచ్చిండు. ఎవ్వారం ఇంత దనుకచ్చిందని నాత్రికినాత్రేఅనివటి కరంటుమోటరుపీకిచ్చిన- ఆడు కేసు పెట్టిండు. నాకురేగిందనో... నిన్న మొన్న కండ్లు తెరిసిన రాంరెడ్డిగాడునాకు ఎదురు తిగ్గతడ? నర్సిమ్మరెడ్డి పేరుసెప్పితె పసిపోరగండ్లు పాలు దాగక పోవాలె...నాకాందాని... ఆ లుచ్చే⁵⁸ రాంరెడ్డిగాడెదురు తిగ్గడమా! నాత్రికి నాత్రే, నామనుసుల్నిపంపించి పెండ్లాన్ని, బిడ్డను ఖరాబు సేయించిన, రామిరెడ్డిగాణ్ని బొక్కలిరుగ తన్నిచ్చిన-అంతదనుకమంచిగనే సాగింది.

కని అచ్చిన సిక్కల్ల ఎందో తెలిసిందా? ఆని పాలేరోన్ని మొన్న సెర్మము ఒలిసింది- ఆనితోటి కేసు పెట్టిచ్చిండు-ఆనికి దమ్ములేక. డి. యన్ పి. అచ్చిండు. నలుభైవేలిచ్చిన-పాలేరోన్ని సతుక తన్నిచ్చిన.

కని రాజ్జెం బాగలేదోయ్. ఆడు హైకోర్టు పెట్టిండు, ఇస్పిసెర్ పోలీ సొచ్చింది. నా పాలేరోల్లను యాభైమందిని కైల్లేసింది. నాలుగులచ్చలాడినయ్." గుక్క తిప్పకోకుంట సెప్పిండు లక్కారెడ్డి.

నాలుగు లచ్చెలనేసరికి వెంకటరెడ్డి మతిపోయింది. కాసింతసేపు మాట్లాడలే.

"గడేమయితదిగని...." పావు గొంతులపోసి గుటకమింగిండు.

ఇప్పుడేందోయి ఏగిరం....? పంటకు రానియ్యరాదు-పాలేరోల్లతోని కోయిల్లాము...." లక్కారెడ్డి పొగాకు సుట్ట మొదలుకటుక్కున కొరికి అగ్గి పుల్లగీకి ముట్టిచ్చి గుప్పున పొగ ఇడిసిండు-ఇప్పసార నిషా బాగా ఎక్కింది.... కండ్లుబాగా ఎరుపెక్కినయ్.

"సల్లటిమాట సెప్పినవాయ్. ఇకనేన్ బోతర...." ఎంకటరెడ్డి మాట తడబడ్డంది... లేసినిలబడ్డడు.

“అప్పుడే ఏం మునిగి పోయిందోయ్.... కూకో...” రెండు మూడు రోజులుండిపోదువుగని” లజ్జారెడ్డి కండ్లు మూతలు పడ్డన్నయ్.

“సాకలోడు గీరె కిందపడ్డడు. జెట్టలంజకొడుకు. ఆని ‘పెండ్లాం...’ సెయ్యిరిగింది...” అడుగేసిండు...

బండి కట్టే సిద్దంగ ఉన్నది... బండెక్కిండు. సాకలోడు బాధతోటి మూలిగిండు...

* * *

మల్లో రెన్నెల్లు గడిసినయ్. ఓనాడు లజ్జారెడ్డి, ఎంకటిరెడ్డి నరారి పంతులింటికి అచ్చిరు⁹⁹

లజ్జారెడ్డిని నూ సెటాలికె కురిసిల్లుంచి దిగ్గునలేసి ఎదురచ్చిండు నరారి. నరారిపంతులు.... కుల సేనా? లజ్జారెడ్డి సుట్ట కింద పారేసి సెప్పకాలు తోటి రాసుకుంటు అన్నడు.

“ఏదో తమరి దయవల్ల” నరారి తెచ్చిపెట్టుకున్న భకితితోటి. ముగ్గురు కురుసీలల్ల కూకున్నరు. లోపల్నుంచి చాచు అచ్చింది.

“నరారి... గుడిమెట్టు కింద పరంపోగు కొంరని పేరు మీన రాసినవట.’ మా బావ కంచె అక్కన్నేగద? బావ సెవుల కాసంత ఏత్రై నీ ముల్లైం పోయింగి”? వోరగనూసుకుంటు.

నరారి మాట్లాడలే.

“నూడు నరారి మా బావ ఎడ్లకు తిప్పలైతంది. ఆ పరంపోగు.” నర్సిమ్మరెడ్డి పొగాకు సుట్ట కొత్తది తీసి కటుక్కున కొరికిండు.

“అదెట్ల సాజ్జం? దొరగారు!” నరారి నసిగిండు.

“మటికుడివేనోయ్. నీకు సాజ్జం కొదా? బలే వానివోయ్! మొత్తం మీన కర్నప్పబుద్ది పోనిచ్చుకోలే.” ఘెల్లున నవ్విండు.

నరారి కిందికి తల ఆల్పుకొని తల గోకిండు:

“గదీ సంగతిని సూటిగ సెప్పరాదోయ్.?” అగ్గిపుల్ల గీసిండు.

“ఏదో మీదయ్.” నరారి.

“నాన్పకోయ్. నా సంగతి నీకు తెల్పుగద పదిహేను నూర్లు” సుట్టపొగ ఊడిండు.

నరారి మాట్లాడలే—

“గదే నాన్పర్లన్న.... ఇంకో అయిదునూర్లు” కుర్చిల్నుంచిలేసి నిలబడ్డడు లజ్జారెడ్డి. ఎంకటరెడ్డి రెండు వేల రూపాయలు నరారిసేతి కిచ్చిండు.

నరారి మీసాల సందుల నవ్వు.

ఆ మాపటికే లజ్జారెడ్డి ఎల్లిపోయిండు.

*

*

*

7

“నీ యక్క పండులెక్కన్నుంచి అత్తన్నయ్యో నాత్రి కుంచెడు జ్ఞాండ్లకు కొట్టినయ్. రేపు పెరడి కోసెయ్యాలె-పులివచ్చి ఉన్నదనుకుంటే పండులు దక్కనిత్తలేవ్...” అడివిపంది కొట్టిన కర్తరం ఏరుకుంట రంధి పడ్డండు కొరడు.

దట్ట మీనికచ్చి పంటకచ్చిన మక్క పెరక్కెల్లి సంబురంగు సూసిండు. కిందికి పడి నోలై కచ్చిన మీసాల కొరికి ఏందో గాపుకమచ్చి ఎడుమసేత మీదికి తిప్పిండు.

దూరంగ దట్టపొంట రాజిగాడు దున్నపోతుల మేపుతండు. కొరడు ఆడుగేసిండు. కాలుకు ముల్లుకుచ్చింది.

“నీయవ్వ కిడువుగాల బగ్గనే కుచ్చినవ్... నీపన్నెప్పుతుండు.” మేటకా న్నుంచి గొడ్డలి పట్కచ్చి మొదట్లకు రేగు తుట్టెను కొట్టేసిండు.

మల్లి గుడిసె ముంగట కూకుండి పచ్చికంకులు ఒలుతంది...

కొంఠు అనుకోకుంట పల్లె తెల్ల సూసిండు.

పంతులునారి ఎంకటరెడ్డి, పోళాలు, నర్సయ్య, కిట్టయ్య ముంగట అత్తరుల. ఆళ్ళెనుక పది వదిపేను మంది త న పెరక్కెల్లి⁶⁰ అత్తన్నట్టు కన్పించింది. గొడ్డలి భుజాన పెట్కొని భీరిపోయ్యి సూసుకుంట నిలబడ్డడు.

ఎనకచ్చేదోల్లంత దొరోరి పాలేరోల్లు.... సేతుల్ల బరిసెలు కట్టెలు వున్నాయి.

పెద్దొర ఎంకటరెడ్డి కొంఠని కెదురుంగచ్చి నిలబడ్డడు.

కొంఠని ముఖంల రంగులు మారినయ్...

“కొంఠా?” “కన్న కొడుకును బుదుగరిచ్చినట్టు పిలిసిండు..?”

“ఏంది బాంచెన్?” కొంఠు సెత్తి సూసిన గొడ్డు వవుతిగ.

“ఈ పెరడి ఎవ్వల్నడిగి దున్నినవ్? ఇది నా కంచెల్లి...” పొన్ను కర్ర పెరటిమీనికెల్లి తిప్పి సూటిగ సెప్పిండు.

సంగతేందో కొంఠనికి తెల్పింది.... అని ముఖంల భీతిపోయ్యి ఎటకారం అచ్చింది.

“దారా! ఇదిసీ కంచెల్లా? పంతులోరినడుగురి. మీముంగచ్చే ఉన్నడు.” నారి పంతులుకెల్లి ఏలు పెట్టి సూయించిండు.

“ఔనక్కొంఠ. ఆనాడు కాయితాలు సూడకుంట నిన్ను దున్ను కొమ్మన్న... ఇది దొరోరి కంచె నంబున్నది. అయిన నిన్ను రెండేండ్లకో మూడేండ్లకో దున్ను కొమ్మన్న గని ఎల్లకాలముంచుకొమ్మన్ననా?” నారి ముఖం సిట్టించుకుంటు అన్నడు.

కొంఠని గుండె బత్తిపెట్టిన బండోలె పగిలింది. సాన సేపటిదాక ఆని గుమ్మిలనుంచి మాచెల్లలే... అచెనుక ఆని కండ్లు సీత నిప్పులయినయ్... అంగిలేని ఆని సాతి ఎగిరెగిరి పడ్డది.

“నర్సయ్య పతేలా! మీరు గడుక అదే మాటంటార?” అని గొంతులో కాతిన్యం.

“బానా కొంఠ...” ముగ్గురు ఒక్కసారే అన్నారు. నాయం¹ సెప్పె పెద్దమనుసులు!...

రాజిగడు, మల్లి, కడుమ² ఇద్దరు పోరగండ్లు అక్కడికి చేరిరు.

“అంటే తమరు పెరడు కోస్కు పోనచ్చిరా?” అందరి ముఖాల్లలకు సూసుకుంట అన్నడు.

“లంజకొడుక ... నీయవ్వన్దెం... కావురమచ్చిందా?” ఎంకటరెడ్డి ఇవా లాభంలేదని-బెదిరించటాన్ని కాలు సెప్పు ఊడ వీకిండు,

“ఎంకటరెడ్డి! మాటలు జాగర్రగ రానీయ్... ఎవ్వడనుకొని మాట్లాడన్నవ్?” గొడ్డలి ఆని సేతుల మెరిసింది.

ఎంకటరెడ్డి సేతుల సెప్పు కిందేసిండు.

“అరే... అంకా, దుర్గా, సమ్మా, కొండా, మీరంత నా పెరడు కోయటాన్నచ్చిరా? ఇజ్జత్లేదు. దుర్గా, నీ ఉన్న రెండు దొయ్యలు సావుకారి కిట్టయ్యకు ఉపపు పప్పుకింద మట్టసెప్పి దొరోరి కాల్లు నాకుతన్నవ్ ఇంకా సాలేదా? కొండా! నీ ఈపంత పిగుల గొట్టింది మతికిలేదు. దుర్గా! నీ పెండ్లాన్ని దొరోరు ఖరాబు చేత్రే ఆ తప్పుకు కులపోల్లు నిలేత్రే అగ్గెనగాండ్ల గుడిసమ్మి దండుగ్గట్టింది యాదికిలేదు. ఎందుకురా నానోటి మీని కెల్లి సెప్పిత్రరు? దొర మీన మీకు నిజంగ పేమున్నదారా? ఈ దొర- ఈ వచేండ్లు కాలు మీన

కాలేనుకొని తింటాన్ని- పుట్టంగనే బమ్మతోటి రాయిచ్చుకచ్చిచ్చా. మనం... ఈ ల్ల నచ్చిన గొడ్ల ఈడ్చేసుకుంట ఈల్లపాదాల కింది మట్టి తాకుతే తన్నులు తినుకుంట- మురిగిపోయిన గొడ్లను కొస్కొతినుకుంట బతుకాలా? ఆరుగాలము ఎండల, సలిల, ముసురుల్ల శరీరాన్ని మాడిసి, నాన్ని కట్టబడితె మనకేమొ తింటాన్ని గింజలు దొరకయ్...కట్టము సేయించుకొని కూలిగింజ లెగబెడ్డరు మాట్లాడితె దఁడుగ తీసుకుంటరు.... ఇదేనారా నాయం...?... మీకందరికి తెలువదారా? మీరంత నన్ను ఊల్లెనుంచిఎల్లగొట్టిరు... ఇన్నిరోజులు ఉపాస ముండి,ఉప్పిడుండి-ఈ ఆదివిని పెరతు సేసుకున్న... ఎవ్వనయ్యసొమ్ము నాకి చ్చిరు?సెప్పరి.... నేనెవ్వల ఇల్లన్న కట్టుకచ్చిన్నా? దోసుకచ్చిన్నా? ఈ నరారి పంతులు అగ్గన గాండ్ర, దెబ్బయి రూపాలు తీస్కొని పదిరోజులు కట్టెలు కొట్టిచ్చుకొని... "నరారి పంతులూ! తూ(ఏం జెల్మమునీది ! అడుక్కుంటె ఇంకీయ్యక పోదునా? నీ కంటె దున్నపోతునయం." కాండ్రకిచ్చి బట్టమీన ఊంచెడు.

నరారి పంతులు సెప్పిసిరించు. కొరని నొసలుకు తాకింది.బొడుసచ్చింది. ఎదుమ సేత పుసికి సూసుకున్నడు...కొరడు ఊగ పోయిండు.

"మంచి మాటకు సెప్పుతన్న... పోండి నా పెరటూనుంచి పోండి.... లేకుంటె నేనేం సేత్తనో నాకె తెలువదు" కొరడు గొడ్డలి భుజాన పెట్టి ఉగ్ర నర్సిమ్మ సామి రూపం దాలిసిండు.

"సూత్రరేంరా? అన్ని ఇరిసికట్టేయి రి..." దొర పాలేరోల్ల కెల్లి సూసిండు.

"కట్టేతలారా? కట్టేయాలిసింది- నన్నుకాదుర ఈల్లను..." అయిదు గురి దిక్కు ఏలుపెట్టి సూపిండు... "ఈల్లయదుగురు, జెసిగె⁶³ వవుతుగ పీలు సుక తింటన్న ఈల్లు. మాదిగి గూడెంల ఒక్కని శలీరంల మాంసమున్నదారా? ఆ మాంసమంత ఈల్లకున్నది.... మన మెంతమంది మున్నము? ఇంతమంది ముండి... ఈల్లు... మనల్లు. తూ... ఈల్లు సెప్పితె మనం మనం తన్నుకొని సావాలె- దూరంగ నిలుసుండి ఈల్లు నవుతరు. అంకన్నా? దుర్గన్నా- కొండన్నా? మీఅందరికి నేను బుద్ధెరిగి నప్పున్నుంచి ఏమన్న పాపం జేసిన్నా నుర?... కులంలేదని గూడెంల నుంచి ఎల్లగొడ్డిరి. . నా మానాన నేను ఆడివి

కచ్చి బతుకుతంటి, అట్లయిన బతుక నియ్యర?..." కొంఠని కంఠం జీరవోయింది.

"సూత్రరేముర్ర? దొరారే గద్దరాయింది.

పాలేరోల్లంత ఒకల ముఖా లొకలు సూసుకున్నరు. కొంఠుసెప్పిన దాంట్ల అల్లకు అబద్ధమేమీ కన్పించలే. ఇన్నేండ్లు తన్నినదొర తిట్టినదొర... పెండ్లా లను ఖరాబు సేసినదొర— అంతదొరను ఎదురించలేక కుమిలిపోయిరు. కొంఠడు గొడ్డలి భుజాన పెట్టుకొని ఎదురిత్తండు. ఇప్పుడు కొంఠిన్ని ఇరిసి కట్టితై రేపుడుగ్గన్ని, కొండన్ని... ఇట్లా అందర్ని కట్టిసి తంతండు...

పాలేరోల్లు సప్పుడు చేయకుంట నిలబడ్డరు.

"అణకొడుకు లాచా!... మీకు..." పొన్నుకర్ర నెత్తించు ఎంకటరెడ్డి ఏమనుకున్నదో ఏమో?— మల్ల దించిండు.

దొరకు ముచ్చెముటలు పోసియ్— గుండె జెప్పజెప్పకొట్టుకున్నది... ఈ మాదుగులంత సెప్పు కింది నల్లులనుకున్నడు. ఇప్పుడుతేల్లయి పోయిరు. "బలవంతులగు సర్పము చలిచీమల చేతజిక్కి చావదె సుమతీ..." సిన్నప్పుడు సదువుకున్న పజ్జె. ఇప్పుడేంసేయాలే?... తాచెలు. మాదుగులు ఏకమయిరు కొంఠనికెల్లి చేరిరు. ఇన్నేండ్లుగ ఎదురులేకుంట సాగు తన్న దొరతనం— ఓడి పోతంది... ఎంసేయడం?...

పోశాలు, కిట్టయ్య, నరారి మాటలు రాక సూత్రర.

అంకని సేతుల కొడవలి గుంజుకున్నడు. పెరట్ల కడుగుపెట్టిండు. ఎనకకు, పోతే మూదిగోల్లు, పాలేరోల్లు.

"రెడ్డి..." గాండ్రచిండు కొంఠడు, మనిసిడిగిపోతండు— సేతులగొడ్డలి

"మిమ్ములందరిని నరికి ఈ దట్టమీన కుప్పలు పెడుత, అచెనుక నా పెండ్లాన్ని, పోరగాండ్రను నరికి నేను సత్త... ఈ పెరడిబొమ్మిలి గావాలే" గొడ్డలి గాలిం తిప్పిండు.

ఎంకటరెడ్డి అగి ఖండవతోటిముఖమీని సెమేట తుడుసుకున్నడు... అడుగు ముంగటికేసిండు.

కొంఠడు దబదబ దట్టమీనికెల్లి వెంకటరెడ్డి కెల్లి నడిసిండు. దొరారే సాతిమీని లానిసిని ఎడుమ సేతపట్టి ఒక్కసారి కుదిచ్చిండు.

రెడ్డి కొడవలి నైకిలేపిండు. గొడ్డలితోటి ఒక్క దెబ్బ కొడవలి 5 మీ:న

కొట్టిండు- సెయికి దెబ్బతాకకుంట- కొడవలి పోయి పెరట్ల బద్దది...కొంఠని దవుడమీన గుడ్డిండురెద్ది...

కొంఠడు పులోలె రెచ్చిపోయిండు.... గొడ్డలి పారేసి ఈడిసి దవుడ మీన గుడ్డిండు. దవడ పండ్లుసినయ్. నోటినిండ నెత్తురు.

రెడ్డి పాలేరోల్ల కెల్లి ఆళగ సూసిండు. పాలేరోల్లు ఊగుతరు.. కాని అడుగు ముందుకెయ్యలే.

నర్సయ్య, పోళాయి, కిట్టయ్య, నరారి ఇంటి తొవ్వ బట్టిరు.

రెడ్డికి దుఃఖమచ్చింది... కాని ఏంజేతరు? కొంఠడు దొరోరిని ఈడుసు కచ్చిదట్ట ఆవలికి గట్టిగ నూకిండ్. దొరోరు వొక్కవోర్ల పడ్డడు. దొరోరు- ఇన్నేండ్లు గరీవోల్ల తోలు పికుల గొట్టిన దొరనొనలు సిట్టింది.

ఇగ లాభం లేదని ఎనక్కు సూడకుంట లేసి ఉరుకుతండు...

మాదిగి కొంఠడు గెలిసిండు.... మాదిగోళ్ళే గెలిసిరు.

“అంకా, కొండా, దుర్గా, మల్ల ఈ పెరడు దట్ట తొక్కకురె. మతి కుంచుకోరె. ఈ దొరలు కూకుంటె తొక్కుతరు- అంగితె ఎక్కుతరు- నిల బడితె మొక్కుతరు. రాయే మల్లి” మల్లి రెక్కబట్టుకొని గుడిసెకెల్లి నడిసిండు. పెద్ద పెద్ద అడుగులేసుకుంట.

పాలేరోల్లకు అట్లా గుడిమెట్టు కెల్లిపోతన్న కొంఠడు గుడి మెట్టంత ఎదిగి నట్టనిపించింది.

పల్లె కెల్లి మరిలిరు, ముంగట పోతన్న నర్సయ్య, పోళాయి, కిట్టయ్య నరారి, ఆత్యెమక గోసె ఊసి పోంగ రాల్లబ్బ బడి ఉరుకుతన్న పెద్దొర- సినుల వవుతుగ ⁶⁴ అనిసిచ్చిరు.

ఎదురు తిరిగితే దొరలంతా కాయితం పులులే. కాని.... కొంఠడు ఒక్కడే ఎదురు తిరిగితే లాభం?

(అయిపోయింది)

(ఈ కథలోని పాత్రల పేర్లు, సంఘటనలూ కేవలం కల్పితం. ఎవరినీ వుద్దేశించి రాసినవి కావు. -రచయిత)

ఈ కథవై పాఠకుం ఆఖిప్రాయాలను ఆహ్వానిస్తున్నాం.

సం॥